

DECIZIA NR. 10310/29.09.2020

privind soluționarea contestației formulată de **Societatea X S.R.L. Vaslui**,
înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr.X,
iar la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub
nr.ISR_REG/X

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui-Inspecție Fiscală, prin adresa nr.X, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. ISR_REG/X, asupra contestației formulate de **Societatea X S.R.L. Vaslui**, cod de identificare fiscală RO X, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Vaslui sub nr.JX, obiect de activitate "Activități de arhitectură", cod CAEN 7111, cu domiciliul fiscal în municipiul Vaslui, strada X, bloc X, scara X, ap.X, județul Vaslui, administrator X.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabile în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X, de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui-Inspecție Fiscală.

Obiectul contestației îl constituie taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, respinsă la rambursare.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, respectiv data de **09.06.2020**, așa cum rezultă din confirmarea de primire existentă la dosarul cauzei, și data depunerii contestației, respectiv **03.07.2020**, aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr.X.

Contestația este semnată de doamna X.

Constatând că în speță sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 este investită să se pronunțe asupra contestației.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține:

I.Societatea X S.R.L. Vaslui formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabile în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X, de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui-Inspecție Fiscală, susținând următoarele:

Organele de inspecție fiscală fac confuzie între nerealizarea de venituri într-o anumită perioadă și lipsa de activitate. Faptul că societatea a avut activitate, dar nu a realizat venituri, este reflectat în evidența contabilă.

Petenta susține că obiectul de activitate al societății este proiectarea în construcții, activitate care nu generează venituri în flux continuu, această activitate presupunând efectuarea de deplasări în teren, participarea la târguri, contactarea partenerilor, astfel că deținerea unui autoturism este absolut necesară.

Societatea afirmă că autoturismul a fost achiziționat în leasing, în luna septembrie 2019, în perioada de iarnă apărând puține lucrări de proiectare care să genereze venituri.

De asemenea, petenta mai susține că avea dreptul să achiziționeze un mijloc de transport deoarece la data achiziției acestuia nu mai avea în proprietate un alt mijloc de transport, prin Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal nefiind interzisă achiziționarea unui mijloc de transport, ci limitat dreptul de deducere a cheltuielilor și că faptul că societatea nu a obținut venituri de la data achiziționării autoturismului și până la data solicitării rambursării de TVA nu înseamnă că acesta nu a fost achiziționat pentru efectuarea de operațiuni taxabile

Astfel, petenta consideră că are dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziției acestui autoturism în procent de 50% și face trimitere la Cauza C-430/19 a Curții de Justiție a Uniunii Europene care prevede că deducerea TVA trebuie permisă în baza unei simple facturi, fără a se mai cere alte acte doveditoare.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabile în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, urmare a controlului anticipat pentru soluționarea decontului de TVA cu sumă negativă cu opțiune de rambursare aferent lunii martie 2020, nr.X în sumă de S lei, au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și au admis la rambursare taxa

pe valoarea adăugată în sumă de S lei, din taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare petenta contestând suma de S lei.

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, respinsă la rambursare, reprezintă taxa pe valoarea adăugată deductibilă 50% aferentă achiziției unui autoturism marca X, avans plus rate (S lei în luna septembrie 2019, S lei în luna decembrie 2019 și S lei în luna martie 2020).

Organele de inspecție fiscală au stabilit, în baza prevederilor art.297 alin.(4) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că petenta nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei deoarece în perioada verificată, respectiv 01.07.2017-31.03.2020, societatea nu a desfășurat activitate, cu excepția vânzării apartamentului aflat în patrimoniul societății, operațiune scutită fără drept de deducere, care a fost înregistrat în data de 31.12.2019, în contul 707 "Venituri din vânzarea de mărfuri".

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă avansului și ratelor de leasing pentru achiziționarea unui autoturism marca X, în condițiile în care autovehiculul achiziționat nu a fost utilizat și în folosul operațiunilor taxabile, ci doar în interes propriu, petenta nedesfășurând nicio activitate economică în perioada verificată

În fapt, Societatea X S.R.L. Vaslui, a achiziționat în luna august 2019, în leasing, un autoturism marca X, pentru care a dedus până la data de 31.03.2020 taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului și ratelor de leasing, în sumă de S lei, reprezentând 50% din valoarea acesteia.

Urmare a controlului anticipat pentru soluționarea decontului de TVA cu sumă negativă cu opțiune de rambursare aferent lunii martie 2020, nr.X, în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și au admis la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, din taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare petenta contestând suma de S lei.

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, respinsă la rambursare, reprezintă taxa pe valoarea adăugată deductibilă 50% aferentă achiziției unui autoturism marca X, avans plus rate (S lei în luna septembrie 2019, S lei în luna decembrie 2019 și S lei în luna martie 2020).

Organele de inspecție fiscală au stabilit, în baza prevederilor art.297 alin.(4) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că petenta nu are dreptul de deducere a taxei pe

valoarea adăugată în sumă de S lei deoarece în perioada verificată, respectiv 01.07.2017-31.03.2020, societatea nu a desfășurat activitate, cu excepția vânzării apartamentului aflat în patrimoniul societății, operațiune scutită fără drept de deducere, care a fost înregistrat în data de 31.12.2019, în contul 707 "Venituri din vânzarea de mărfuri".

În drept, art.297 alin.(4) lit.a) și art.298 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede că:

"Art.297-(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;"

"Art.298-(1) Prin excepție de la prevederile [art. 297](#) se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice.

(2) Restricția prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depășește 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul șoferului.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către școlile de șoferi;

e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosință este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operațional;

f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

În același timp, pct 67 și pct.68 alin.(2) din Hotărârea Guvernului nr.1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede că:

"67. (1) Dreptul persoanelor impozabile de a deduce taxa achitată sau datorată pentru bunurile/serviciile achiziționate destinate utilizării în scopul operațiunilor prevăzute la [art. 297](#) alin. (4) din Codul fiscal constituie un principiu fundamental al sistemului de TVA. Dreptul de deducere prevăzut la [art. 297](#) din Codul fiscal face parte integrantă din mecanismul TVA și, în principiu, nu poate fi limitat.

Acest drept se exercită imediat pentru totalitatea taxei aplicate operațiunilor efectuate în amonte. Pentru a beneficia de dreptul de deducere trebuie îndeplinite în primul rând condițiile de fond, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, respectiv pe de o parte, cel interesat să fie o persoană impozabilă în sensul [titlului VII](#) din Codul fiscal și, pe de altă parte, bunurile sau serviciile invocate pentru a justifica acest drept să fie utilizate în aval de persoana impozabilă în scopul operațiunilor prevăzute la [art. 297](#) alin. (4) din Codul fiscal, iar în amonte, aceste bunuri sau servicii să fie furnizate de o altă persoană impozabilă.”

“68. (2) În cazul vehiculelor care sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, în sensul [art. 298](#) alin. (1) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la [art. 297](#) și la [art. 299](#) - 301 din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei. Utilizarea în scopul activității economice a unui vehicul cuprinde, fără a se limita la acestea: deplasări în țară sau în străinătate la clienți/furnizori, pentru prospectarea pieței, deplasări la locații unde se află puncte de lucru, la bancă, la vamă, la oficiile poștale, la autoritățile fiscale, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuțiilor de serviciu, deplasări pentru intervenție, service, reparații, utilizarea vehiculelor de test-drive de către dealerii auto. Este obligația persoanei impozabile să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii, astfel cum rezultă și din hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza [C-268/83](#) D.A. Rompelman și E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. În vederea exercitării dreptului de deducere a taxei orice persoană impozabilă trebuie să dețină documentele prevăzute de lege pentru deducerea taxei și să întocmească foaia de parcurs care trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(...)

(4) Utilizarea unui vehicul în folosul propriu de către angajații unei persoane impozabile ori pentru a fi pus la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, este denumită în continuare uz personal. Transportul la și de la locul de muncă al angajaților în alte condiții decât cele menționate la alin. (3), este considerat uz personal al vehiculului. Se consideră că un vehicul nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice, în sensul [art. 298](#) alin. (1) din Codul fiscal, în situația în care, pe lângă utilizarea în scopul activității economice, vehiculul este utilizat ocazional sau de o

manieră continuă și pentru uz personal. Dacă vehiculul este utilizat atât pentru activitatea economică, cât și pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta. Persoana impozabilă care aplică deducerea limitată de 50% nu trebuie să facă dovada utilizării vehiculului în scopul activității economice sau pentru uz personal cu ajutorul foii de parcurs prevăzute la alin. (2). Prin limitarea la 50% a dreptului de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule, se înțelege limitarea deducerii taxei care ar fi deductibilă în condițiile prevăzute la [art. 297](#) și la [art. 299 - 301](#) din Codul fiscal.”

Din prevederile legale de mai sus rezultă că prin excepție de la prevederile generale de deductibilitate, stipulate la art.297 din Codul fiscal, în situația în care vehiculele rutiere motorizate - ce îndeplinesc condițiile privind masa totală maximă autorizată și numărul de scaune de pasageri, astfel cum sunt prevăzute în textul de lege - nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice și nu sunt incluse în categoriile expres prevăzute de legiuitor, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente leasingului și a taxei pe valoarea adăugată aferente cheltuielilor legate direct de aceste vehiculele - cum ar fi cheltuielile de reparații, de întreținere, cheltuielile cu lubrifianți, cu piese de schimb, cheltuielile cu combustibilul - se limitează la 50%.

De asemenea, din prevederile legale de mai sus rezultă că un vehicul nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice, în sensul [art. 298](#) alin. (1) din Codul fiscal, în situația în care, pe lângă utilizarea în scopul activității economice, vehiculul **este utilizat ocazional sau de o manieră continuă și pentru uz personal.**

Așadar, pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă leasingului de vehicule în cuantum de 50%, societatea trebuia să folosească acest autovehicul atât în scopul activității economice, cât și pentru uzul personal.

Potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr.F-VS X, se reține că societatea a achiziționat un autoturism în leasing, pentru care, în perioada septembrie 2019 – martie 2020, a dedus 50% din taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului și ratelor de leasing.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea, în perioada septembrie 2019-martie 2020, nu a desfășurat activitate, cu excepția vânzării apartamentului aflat în patrimoniul societății, operațiune scutită fără drept de deducere, care a fost înregistrat în data de 31.12.2019, în contul 707 “Venituri din vânzarea de mărfuri”.

Se reține faptul că petenta, așa cum rezultă din balanțele de verificare pentru luna decembrie 2019 și martie 2020, existente la dosarul

cauzei, înregistrează doar cheltuieli, nu înregistrează achiziții de bunuri de la furnizori, salarii și nici venituri. De asemenea, la data de 31.12.2019, petenta înregistrează o pierdere contabilă în sumă de S lei, iar la luna martie 2020 în sumă de S lei.

Astfel, petenta nu a utilizat autovehiculul achiziționat în leasing **și în folosul operațiunilor taxabile, ci doar în interes propriu**, aceasta nedeșășurând nicio activitate economică în perioada verificată.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că autovehiculul achiziționat nu a fost utilizat **și în folosul operațiunilor taxabile, ci doar în interes propriu**, petenta nedeșășurând nicio activitate economică în perioada verificată și că petenta nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă avansului și ratelor de leasing pentru autovehiculul achiziționat, astfel că, în conformitate cu dispozițiile art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **Societatea X S.R.L. Vaslui**.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **Societatea X S.R.L. Vaslui**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabile în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X, de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui-Inspecție Fiscală, pentru taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare în sumă de **S lei**.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Vaslui.

